O DIMINEAȚĂ OBIȘNUITĂ LA „23 AUGUST"

(Urmare din pag 1)

CARMEN BUNACIU VISEAZĂ LA EDMONTON

Am schimbat decorul oferit de halterofili cu cel al verdelui ierbii și al albastrului apei, oferit de bazinul de înot. De vreo 10 zile a început activitatea în aer liber, schimbarea de ambianță oferind și un plus de calitate lucrului. Și dimineața, și după-amiaza sînt prezenți aici și consacrații, dar și „viitorul înotului nostru", după cum ne spunea antrenorul **Zeno Oprițescu.**

Campioana noastră **Carmen Bunaciu** se gîndește la Edmonton. De fapt la o medalie, la un nou titlu mondial universitar. Dimineață a fost la centrul de cercetări pentru a efectua, cu ajutorul aparatului numit **ergometru modular multifuncțional,** exerciții de forță ; după-amiază a început, sub privirea atentă a antrenoarei **Cristina Sopterian,** cursele contracronometru. Într-adevăr, marea performanță nu prea lasă sportivului răgaz...

La rîndul lor, componenții lotului național de juniori se antrenează îndrumați de profesorii **Doina Sava** și **Gheorghe Perjaru. Sînt elevi de la Liceul 37,** care își împart timpul între învățătură și bazin. În curînd, poate, Cornelia Gherman, Laura Ghilic, Cristina Deveselanu, George Lupu **și colegii lor vor fi campionii Europei...** De ce nu ?!

VOLEIUL IȘI CAUTA CADENȚA

Nu prea ne-au răsfățat în ultima vreme volebaliștii noștri cu succesele. N-au făcut-o, deși au tot promis. Acum se află la începutul unui nou drum. Peste cîteva zile, un prim examen mai important : campionatele balcanice, programate la Burgas (Bulgaria). La sala de jocuri, au fost mai întîi fetele și, apoi, băieții. **„Este momentul să demonstrăm că avem potențialul necesar pentru o poziție cît mai bună a voleiului nostru. Se cere doar o altă atitudine față de muncă, din partea tuturor. Este greu, foarte greu, pentru că mai trebuie să învingem o anumită inerție, o anume comoditate. Sperăm că vom reuși"** — ne spune William Schreiber, antrenorul lotului masculin. Este ceea ce doresc, dealtfel, toți iubitorii acestui sport, care ne-a adus atîtea satisfacții... De la Burgas așteptăm, deci, o primă confirmare.

O „FIRMĂ" CARE SE RESPECTĂ

Pe stadionul de atletism, surpriză, luptătorii — o parte din ei — din lotul olimpic de greco-romane. Îi recunoaștem după gabarit în monomul disciplinat pe **Roman Codreanu** și **Victor Dolipschi,** apoi, apropiindu-ne, pe ceilalți, **Ion Draica, Ștefan Negrișan, Vasile Andrei, Clim Filipov, Ivan Savin.** Maestrul **Ion Cernea** conduce cu autoritate repriza de pregătire fizică, lucrînd cot la cot cu acest mănunchi de campioni care-ți dă impresia unei grupe de învățăcei. Nu ne mai mirăm de desciplina colectivului, ea este de mult o condiție esențială a... palmaresului luptătorilor noștri. Ne mirăm, oarecum, de ritmul și intensitatea antrenamentului acum, atît de repede după campionatele europene. Ion Cernea ne explică : „După Budapesta a urmat o scurtă perioadă de recuperare și tratament la Herculane. Apoi am luat totul de la capăt. La începutul lui iunie ne așteaptă, la Minsk, un turneu puternic, Memorialul Podubnii — după care vom începe pregătirea pentru campionatele mondiale de la Kiev, din septembrie". Dacă antrenamentul e greu, încheierea este plăcută — o miuță de fotbal —, mai puțin, poate pentru Dolipschi, nemulțumit de „controlul" balonului...

Un monom cu... greutate : luptătorii lotului reprezentativ de greco-romane.

SELECȚIE LA VÎRSTA... ALFABETULUI

La groapa de săritură în lungime, profesoara **Elisabeta Stănescu** ne prezintă grupa de „viitori atleți" de la Liceul 37. „E mai ușor de lucrat cu copiii decît cu Sorin Matei" ne spune și sîntem de acord. Toba, Bobi, Iulia, Monica, Diana și ceilalți își așteaptă cuminți rîndul, doar Alecu, cel mai răsărit din grupul prichindeilor de 7—8 ani, „se bagă în față" cînd aude că nenea cu aparatul de fotografiat e de la „Sportul". Cîți din acești copii vor ajunge atleți adevărați ? Poate toți, poate nici unul... Oricum, ne gîndim, pentru a găsi campioni trebuie să-i cauți. Iar atletismul, iată, și-a coborît vîrsta selecției aproape de vîrsta alfabetului. Altfel nu se mai poate...

START SPRE... SARAJEVO !

Deși este aproape miezul zilei trecem și pe la centrul de medicină. Prindem ultima parte a circuitului efectuat de componenții lotului olimpic de bob și sanie. Doctorul **Virgil Ignat,** șeful laboratorului de orientare și dirijare a antrenamentului sportiv, ne spune că este primul examen medical al acestui lot înaintea începerii ultimului ciclu de pregătire pentru Jocurile Olimpice de la Sarajevo. Mai aflăm că media vizitatorilor centrului trece de 20 de loturi pe lună, loturi olimpice sau naționale care trec prin circuitul complex, că într-o etapă anuală de pregătire (care nu e totuna cu cea calendaristică, măsurîndu-se în funcție de competiția de maximă importanță a sezonului) un lot trece de 4—5 ori pe la centru (boxerii de cinci ori din noiembrie pînă la C.E. de la Varna), că cele trei diagnostice — starea de sănătate, starea de nutriție, starea de antrenament — sînt de fiecare dată discutate cu conducerile tehnice ale loturilor. Da, performanța sportivă trece și prin cabinetul medical sau, poate, începe chiar acolo...

Viitorii atleți ai profesoarei Elisabeta Stănescu...
Fotografii de Dragoș NEAGU

NU DORIȚI GRATUIT UN ANTRENOR ?

Punctul pe i

Tînărul **Gheorghe Vaida** din Sibiu a îndrăgit tenisul de masă și vrea ca și orașul său să se înscrie pe orbita performanței în acest sport atît de îndrăgit de copii. Pe concediul și pe banii lui s-a pregătit și a dat examenul de antrenor și, din anul 1978, a început să pregătească o grupă de copii, cerînd găzduire la Casa de cultură a tineretului și mai apoi la Casa Armatei. După trei ani, la concursul republican, categoria 10—12 ani, faza de zonă, a ocupat cu copiii săi locul al doilea, învingînd echipe cu tradiție pregătite de antrenori cu mai multă experiență. Deplasarea la Bistrița s-a făcut „pe cont propriu" și jucînd pentru Clubul sportiv școlar. Spera că pînă la turneul final, de la Constanța, să găsească o asociație care să-i „adopte" pe acești copii talentați. Dar nici C.J.E.F.S. Sibiu și nici alte organizații cu răspunderi și atribuții în sport nu s-au arătat sensibile la rugămințile tînărului antrenor, care NU CEREA NIMIC PENTRU EL, întrucît dorea (și dorește) să lucreze fără vreo plată, mulțumit cu retribuția sa de strungar la „Flamura roșie". Ceva materiale a mai primit de la federație, au mai cumpărat și părinții copiilor, a dat (destui) bani și din buzunarul lui. Dar... i s-a cerut chirie pentru sală și, oricum, trebuiau bani și pentru deplasarea la un concurs sau altul.

S-a descurcat cum a putut și, după cum știu iubitorii tenisului de masă, la finala pe țară a „Daciadei" (sport de masă) de anul acesta, de la Ploiești, un elev al său, Alexandru Negrea, a cucerit primul loc la categoria 10—12 ani, laureatul avînd vîrsta minimă și înfruntînd și aici colegi ceva mai mari și pregătiți de maeștri recunoscuți în tenisul de masă. Cineva s-a lăudat, nu ne îndoim, cu această performanță, Sibiul neavînd prea multe asemenea prilejuri într-un an, dar tot nu s-a hotărît nimeni să-l ajute pe tînărul strungar-antrenor, care ne scrie în speranța că va fi sprijinit să nu piardă ceea ce a clădit cu trudă în peste 4 ani de muncă.

Chiar nu vrea nimeni un antrenor fără plată, dar cu rezultate? Că din cei plătiți și fără performanțe s-or mai găsi ei pe la Sibiu. „Oricum — își încheie Gheorghe Vaida scrisoarea — nu vreau să mă las bătut !" Ceea ce este spre cinstea lui.

Mircea COSTEA

După „europenele" de box de la Varna

ÎNTINERIREA ECHIPEI-SARCINĂ DE ACTUALITATE PE AGENDA ANTRENORILOR NOȘTRI

● Boxul european nu a depășit perioada de criză ● Doar două k.o.-uri în 137 de meciuri ! ● Echilibru (valoric) în ciuda aparențelor

Recent, în orașul bulgar Varna, s-au încheiat întrecerile campionatelor europene de box, competiție tradițională care, din doi în doi ani, reunește tot ce are mai bun ringul amator din continentul nostru. Ultima ediție disputată, cea de a XXV-a, a întrunit la start 149 de sportivi din 19 țări, număr relativ mic de participanți, inferior cifrei atinse la ediția anterioară (170 de boxeri din 22 de țări la Tampere — 1981) și destul de departe de „recordul de participare" stabilit la Madrid în 1971 (194 de pugiliști din 27 de țări), record, am putea spune, „anunțat" la „europenele" de la București în 1969 (180 de participanți din 25 de țări).

Participarea modestă la întrecerile de la Varna nu poate avea altă explicație decît faptul că **boxul european trece în momentul de față printr-o perioadă de criză,** fapt demonstrat și de absența de la competiție a unor țări cu tradiție în sportul cu mănuși (Anglia) sau de participarea simbolică, cu un număr foarte redus de sportivi a altora (Austria, Danemarca cu cîte 3 boxeri). Semnificativă în această direcție este și constatarea că la Varna **doar două echipe au avut reprezentanți la toate cele 12 categorii de greutate :** Bulgaria și Uniunea Sovietică. Modesta comportare a boxerilor europeni la ultima ediție a J.O. (vis-à-vis de succesul cubanezilor) este, fără îndoială, un rezultat cît se poate de concret al penuriei de valori autentice în rîndurile pugiliștilor din bătrînul continent, nu numai, așa cum adesea s-a afirmat, a creșterii valorii sportivilor din alte continente și îndeosebi a celor din Cuba.

În ciuda faptului că pentru boxerii europeni **întrecerile de la Varna au avut semnificația unei repetiții generale preolimpice,** valoarea celor mai mulți dintre competitori (chiar a unora dintre campioni) nu a avut darul să ne facă să credem că perioada de criză de care aminteam mai sus s-ar fi încheiat. Dimpotrivă, în perspectiva Jocurilor Olimpice de la Los Angeles, competiția recent încheiată poate fi pentru pugiliștii europeni un semnal de alarmă...

Valoarea modestă a majorității boxerilor europeni s-a concretizat pe ringul campionatelor continentale în primul rînd prin „meciuri echilibrate" începînd din fazele preliminarii și pînă la finale. Acest echilibru, subliniem, nu reflectă o creștere generală a tehnicii de luptă, ci, mai degrabă, o nivelare spre cota medie. Nu negăm, desigur, existența, mai ales în rîndurile campionilor, a cîtorva boxeri de excepție (Ismail Mustafov — Bulgaria sau Iuri Aleksandrov și Șerik Nurkazov — U.R.S.S., sau Francesco Damiani — Italia), dar o apreciere exigentă epuizează numărul lor pe degetele unei singure mîini. Faptul că în 137 de meciuri, cîte s-au disputat pe ringul de la Varna, nu s-au înregistrat decît două victorii prin k.o. ilustrează cum nu se poate mai bine acest „echilibru" de care vorbim, **echilibru între campioni și boxeri foarte modești,** echilibru greu, dacă nu chiar imposibil, de păstrat în trecut în fața unor vedete autentice ca Popencenko, Kulej, Pozniak sau Simion Cuțov, ca să ne referim doar la cîțiva dintre marii campioni ai Europei...

Boxul românesc actual se înscrie și el în contextul general al pugilatului european. **Ne lipsesc personalitățile autentice,** pugiliștii care să-și facă drum spre podiumurile de premiere prin propria valoare și mai puțin prin hazardul tragerilor la sorți. Acum, **la Varna, am avut o echipă cu sportivi bine pregătiți** și cu greu le-am putea reproșa ceva antrenorilor **Ion Popa, Vasile Mațuțan, Calistrat Cuțov** și **Emil Popa,** care s-au ocupat de pregătirea formației. Greu le-am putea reproșa ceva și celor mai mulți dintre sportivi. Cu excepția lui **Constantin Tițoiu,** de la care așteptam mai mult decît o medalie de bronz, toți ceilalți și-au făcut datoria, aruncînd în luptă toate resursele fizice și toate cunoștințele tehnice pe care le au și, sinceri fiind, e greu de spus dacă ar fi putut face mai mult. Cele **cinci medalii obținute** prin **Doru Maricescu** (argint), **Constantin Tițoiu, Mihai Ciubotaru, Gheorghe Simion** și **Paul Golumbeanu** (bronz) **reflectă valoarea lor actuală** și este greu de presupus că, cu excepția tinerilor **Maricescu** și **Golumbeanu,** toți ceilalți vor reuși mai mult în viitor. Ținînd seama de ultimele partide susținute la „Centura de aur" și acum la „europene" **se pare că și Tițoiu,** marea noastră speranță pentru Varna, și-a spus ultimul cuvînt și bine ar fi să ne înșelăm în această privință.

După cum se știe, **la această ediție a campionatelor europene noi nu am participat cu echipă completă,** ci numai cu 9 sportivi. Patru dintre ei nu au fost medaliați : **Titi Cercel, Ion Stan, Dragomir Ilie** și **Georgică Donici.** Puteau, oare, urca și ei pe podium ? Cu șansa unor trageri la sorți favorabile, da. Dar de la a urca pe podium și pînă a ajunge la titlu este cale lungă și grea, cale pe care din 1975 (de la ultima centură de campion cucerită de Simion Cuțov) nu a mai străbătut-o nici un boxer român, deși unii au fost, adesea, aproape de țel, lipsindu-le însă, în ultimă instanță, ceea ce de foarte multe ori numim „stofa de campion", adică acel „ceva", greu de definit, care îl detașează pe marele campion de boxerii buni și foarte buni, făcîndu-l „cel mai bun". Acel „ceva" pe care unii îl numesc talent sau har, îl simt antrenorii buni chiar la tinerii începători. **Acești tineri trebuie căutați, selecționați și pregătiți cu grijă dacă vrem ca în viitor să avem candidați serioși la titluri, nu numai boxeri care „ar putea urca pe podium dacă..." Paul Golumbeanu,** de exemplu, tînăr debutant **la o mare competiție, s-a întors de la Varna cu o medalie de bronz.** Dar, dincolo de acest frumos succes pentru Golumbeanu, **mai importantă și mai demnă de reținut este maniera în care a luptat el cu campionul mondial Aleksandr Iagubkin.** Nu exagerăm afirmînd că Golumbeanu, curajos, a luptat în cea mai mare parte a meciului de la egal la egal cu experimentatul său adversar. Meciuri bune a făcut și mezinul formației, Doru Maricescu, dovadă medalia sa de argint. **Sînt două exemple care pledează,** cum nu se poate mai convingător, **pentru întinerirea echipei,** pentru renunțarea la „fixurile" mereu încercate și mereu stopate de... tragerile la sorți, pentru renunțarea la acei sportivi care, considerînd că fără ei nu se poate, își neglijează pregătirea sau o fac, cum se spune, de mîntuială. Este adevărat că **fără talent nu poți ajunge un mare campion, dar tot atît de adevărat este și faptul că, oricît de mult talent ar fi, fără muncă serioasă nu se poate reuși o mare performanță.** Și tinerii sînt cei care pernesc cu entuziasm la treabă, mai ales cînd știu că antrenorii **au încredere în ei.** Dar antrenorii noștri, cei mai mulți dintre ei, preferă să plece la luptă tot cu vechii combatanți sub motivul că aceștia „au experiență".

Considerăm că dacă sportivilor le este necesar curajul pentru a înfrunta adversarii din ring și antrenorilor le este necesară această calitate în momentul selecționării sportivilor pentru marile competiții. **Nu** pledăm, desigur, pentru aventurism, pentru teribilism. **Nu** împărtășim, însă, conservatorismul unora dintre selecționeri.

Acum, după „europenele" de la Varna, **în fața boxerilor noștri se află un obiectiv de maximă importanță : Jocurile Olimpice** de la Los Angeles, de anul viitor. Care pugiliști români vor urca pe ringul olimpic ? Iată un mare semn de întrebare. Poate că nici atunci nu vom putea prezenta o echipă completă. Poate, deși într-un an se pot face multe lucruri bune. Se impune, însă, cu necesitate efectuarea unui efort de întinerire a reprezentativei. Alături de Paul Golumbeanu și Doru Maricescu vor fi, desigur, și alți tineri care vor merita, în ajunul Jocurilor, să îmbrace tricoul reprezentativei. Dar să-i lăsăm pe antrenori să aleagă și să pregătească sportivii. Noi vom fi bucuroși să consemnăm în paginile ziarului rezultatele lor valoroase...

Petre HENȚ

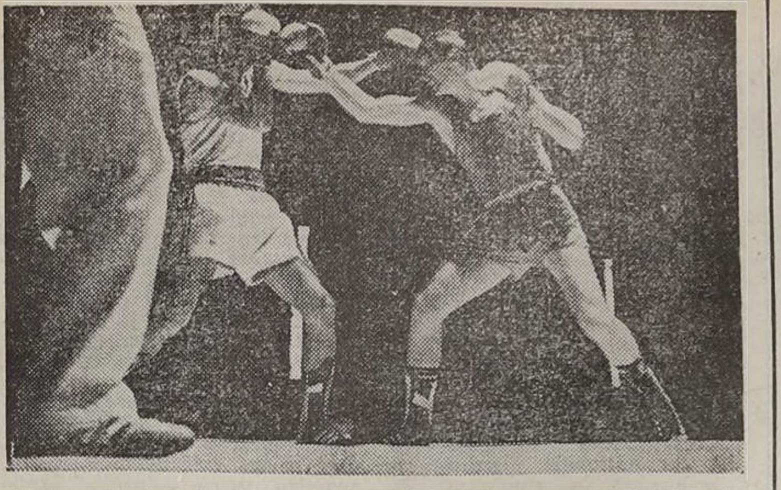

Dintre cei cinci boxeri români medaliați la „europenele" de la Varna, Doru Maricescu *(dreapta), mezinul formației, a obținut cea mai bună performanță — medalia de argint.*

La campionatele europene de judo, de la Paris

COMPORTAREA SPORTIVILOR ROMÂNI – DEPARTE DE AȘTEPTĂRI

A 32-a ediție a campionatelor europene de judo, ale cărei întreceri s-au desfășurat săptămîna trecută — timp de patru zile — în sala pariziană „Pierre de Coubertin" a fost dominată de sportivii sovietici și francezi, învingători la 7 din cele 8 categorii de greutate. Doar englezul Neil Adams n-a putut fi oprit din cursa sa spectaculoasă spre cea mai înaltă treaptă a podiumului de onoare. Dealtfel, englezul a fost desemnat drept cel mai bun competitor, primind o cupă din partea forului continental.

Cum relatam și în corespondențele noastre transmise de la Paris, lupta pentru întîietate la această ediție a fost extrem de aspră și — am spune — necruțătoare chiar cu marii campioni. Așa se explică șirul surprizelor de proporții început în prima zi și continuat pînă la căderea cortinei. Cînd însă, la fiecare categorie se aflau în concurs mulți sportivi valoroși — la unele erau reuniți campioni olimpici, mondiali și europeni, nemaivorbind de medaliații cu argint și bronz — firește că nu se putea accede în finale fără victoriile de răsunet. Noi nu ne putem, în nici un caz, consola cu faptul că — de pildă — reprezentanții R.D. Germane, care cuceriseră la ediția de anul trecut 6 medalii — dintre care 2 de aur — au fost nevoiți să se mulțumească la Paris cu 3 „bronzuri" și nici cu eventuala comparație cu sportivii altor țări aflați pe podium la ediția de anul trecut, iar de astă-dată departe de el. **Noi nu putem, în nici un caz, să justificăm cu asemenea argumente slaba comportare a sportivilor români la recenta ediție a campionatelor europene,** atît timp cît din 1977 ei s-au numărat, de fiecare dată, printre medaliați și de 3 ori — în 1980, '81 și '82 — au cucerit titlurile continentale. Trebuie să subliniem chiar **că elevii antrenorilor lotului reprezentativ, Iacob Codrea** (care i-a însoțit la Paris), **și Dorin Gavra au avut slăbiciuni care ne-au dovedit că pregătirea lor pentru acest important turneu n-a corespuns exigențelor actuale.** Am consemnat cu puține zile înaintea startului, speranțele celor doi antrenori de a continua la Paris șirul succeselor anterioare. Din păcate, am rămas doar cu... speranțele, după fiecare zi de concurs...

Primul dintre sportivii noștri intrat în concurs a fost semigreul **Costel Năftică.** El a luptat cu apreciabil curaj, avînd în vedere că doi dintre cei trei adversari întîlniți (austriacul Robert Köstenberger și belgianul Robert Van de Walle) au mare reputație în arena internațională. Admițînd că belgianul (campion olimpic la Moscova, medaliat cu argint la ultimele două ediții ale „mondialelor" și cucerind 9 medalii de argint și de bronz la „europene") ar fi fost mai greu de depășit, pe austriac avea reale posibilități să-l învingă, dovadă că acesta s-a și situat în final pe locul 5. Nu revenim cu amănunte, deoarece ele au fost consemnate în cronica zilei. Am vrea să amintim doar că Năftică a condus cu 3 puncte, s-a aflat apoi la egalitate și abia în ultimul minut austriacul a obținut avantajul (și acela minim) necesar victoriei. Iată de ce credem că numai pregătirea precară i-a adus insucces lui Năftică.

Cu îndreptățită nerăbdare am așteptat rîndul semimijlociului **Mircea Frățică,** cel care deținea pînă atunci titlul european la categoria respectivă. **Spre** dezamăgirea noastră el n-a mai fost nici pe departe cel de anul trecut. Din 4 meciuri **Frățică a cîștigat doar 2!** Circumstanța de a fi fost învins de Adams are, desigur, un temei. **Dar mediocritatea în care s-a abătut Mircea Frățică în partida pentru locul 3 cu polonezul Andrzej Sadej** care n-a reușit niciodată mai mult de „bronz", **ne determină să cotăm evoluția sportivului român mai mult decît slabă. Este și vina celor din jurul sportivilor noștri de a nu fi atras atenția la timp după insuccesele pe linie ale lui Frățică la turneele** din acest an, premergătoare „europenelor". Am crezut, de fiecare dată, că antrenorii reținuseră concluziile și știau, deci, ce aveau de făcut.

În ziua a treia au concurat **Simion Toplicean** (ușoară) și **Constantin Niculae** (semiușoară). **Și unul și altul, așa cum au concurat, nu puteau să ajungă, în nici un caz, pe podium.** Toplicean a cîștigat două meciuri în fața unor adversari aproape necunoscuți, iar cînd a luptat cu tehnicieni autentici, respectiv Bujevici (Iugoslavia) și Lehmann (R.D.G.), el n-a știut nici să atace și, mai ales, să se apere fiind învins fără drept de apel. Niculae, campion continental cu doi ani în urmă, avînd și obligația de a se reabilita după involuția sa de anul trecut, a fost eliminat din primul meci de un olandez cu cartea de vizită albă! Cum și-ar fi apărut el oare reputația în meciul cu francezul Thierry Rey?

În fine, mezinul echipei, **Gheorghe Dani** (22 de ani), debutant la C.E. a avut — o spunem fără rezerve — cea mai bună comportare, deși n-a cucerit vreo medalie. El s-a luptat însă de la egal la egal cu campionul european al categoriei, sovieticul Hazret Tlesteri, care și-a păstrat titlul și la Paris. Meciul s-a și încheiat la egalitate, dar arbitrii l-au preferat pe cunoscutul campion. Tot la egalitate a terminat și tentativa sa pentru a intra în finala de „bronz", dar și de astă dată el n-a întrunit sufragiile arbitrilor! Notînd că tînărul Dani obținuse și două victorii fără dubii putem spune că practic el n-a cunoscut înfrîngerea. De două ori însă deznodămîntul a stat la îndemîna arbitrilor și Dani s-a văzut învins. Avem deci motive să credem că Dani are reale posibilități de progres în viitorul apropiat.

În ansamblu comportarea sportivilor noștri a fost departe de așteptări. Este așadar, de datoria federației de specialitate să analizeze cauzele reale ale acestui eșec și să ia cele mai potrivite măsuri pentru ca la campionatele mondiale de la Moscova (octombrie, 1983) **reprezentanții țării noastre să concureze la nivelul performanțelor obținute în prima jumătate a actualului ciclu olimpic.**

Costin CHIRIAC

Gheorghe Dani *(dreapta) contrează un atac periculos într-una din partidele susținute în sala „Pierre de Coubertin" din Paris.*
Foto : C. COSTIN

CONDIȚIILE ACTUALE (bune) IMPUN CREȘTEREA PERFORMANȚELOR ÎN SCHI

Într-un trecut nu prea îndepărtat, schiorii români erau bine apreciați pe plan internațional. În ierarhia valorică a concursurilor F.I.S., **C. Tăbăraș** figura între primii 15 concurenți la proba de slalom, **K. Gohn** și **Gh. Bălan** între primii 15—20 la probele de slalom și slalom uriaș, iar **Ilona Mikloș,** revelația schiului carpatin, lupta pentru primele locuri în toate probele de schi. Ulterior și promoția lui **D. Cristea, V. Brenci, D. Munteanu** și **Gh. Vulpe** a obținut rezultate de valoare în competițiile internaționale : **D. Cristea** în primele 10 locuri la concursurile F.I.S. și **V. Brenci** cu locul 6 la J.O. de la Sapporo 1972 — ambii în proba de combinată, rezervată clasamentului pentru C.M. — au situat la un moment dat schiul alpin din țara noastră în primele 9—10 țări ale elitei schiului mondial.

Desigur că un rezultat de excepție în sporturile de iarnă îl constituie și locul II obținut de **Gh. Gîrniță,** C.M. de biatlon.

De fapt, prin relatarea acestui scurt moment retrospectiv am intenționat să demonstrez că țara noastră, prin tradiție, relief, condiții materiale și element uman, dispune de largi posibilități de practicare a schiului de performanță și de afirmare pe plan internațional.

Cunoscînd situația **la zi** a rezultatelor schiorilor noștri în competițiile internaționale, se poate afirma că acestea sînt slabe și nu reflectă condițiile materiale existente. Pentru că referindu-ne la baza materială a schiului, afirmăm că mijloacele mecanice de urcat, echipamentul (schi, bocanci, legături etc.), mult îmbunătățite calitativ, corespund cerințelor schiului de performanță.

Iată de ce, pentru îmbunătățirea rezultatelor în schiul nostru de performanță propun următoarele măsuri :

— Obiectivizarea pregătirii pe eșaloane. Cunoscînd situația existentă, că generațiile actuale de copii și juniori au o valoare mai ridicată decît nivelul categoriilor de tineret și seniori, raportată pe plan valoric internațional, să se orienteze pregătirea și calendarul competițional cu schiorii copii și juniori în așa fel încît în următorii 3—4 ani, cu o pregătire intensivă și programată, ei să se poată afirma cu rezultate de valoare internațională.

— În obiectivizarea pregătirii pentru performanță este necesar să ne potrivim pașii cu cerințele tehnologice moderne. Pe baza unor strategii noi, folosind o metodologie adecvată, să putem realiza, cu eșaloanele de schiori tineri, modele integrale ale schiului de performanță. În acest scop, adoptînd structuri noi de exerciții, cu eficiență maximă și obiectivitate spre modelul programat, să putem accelera procesul de instruire atît în școală, cît, mai ales, în secțiile de performanță.

— În activitatea F.R.S.B. un loc central trebuie să-l ocupe îndrumarea și controlul pregătirii schiorilor de performanță. Planificarea antrenamentelor trebuie să aibă la bază în primul rînd volumul și intensitatea cu care se lucrează. F.R.S.B., prin Colegiul central de antrenori, trebuie să întreprindă măsuri energice pentru realizarea planurilor de pregătire a schiorilor noștri, la toți indicatorii. În primul rînd trebuie să asigurăm pregătirea tehnico-tactică de concurs în țară și pe urmă să ne lansăm în competiții peste graniță. La nivelul actual de pregătire a schiorilor români se constată rămîneri în urmă în primul rînd la volumul de antrenament, deși în această perioadă ar fi trebuit să trecem la o pregătire intensivă, specifică marilor concursuri. Din acest punct de vedere, se poate afirma că indicatorii programei secțiilor de schi, programă elaborată de F.R.S.B. în 1981, nu au fost realizați.

— Pregătirea motrică specifică este deficitară în rîndul schiorilor selecționabili în loturile naționale. Astăzi, generațiile noastre tinere de schiori stăpînesc un bagaj limitat de deprinderi tehnice, sportivii fiind mult deficitari cerințelor competitive pe plan internațional. Dată fiind varietatea traseelor de concurs, tehnica lor este lipsită de inventivitate, reflex, eficiență și accelerare. Pentru remedierea acestor neajunsuri, este necesar să fie reconsiderate mijloacele cu eficiență maximă în pregătire care, într-un timp scurt, să-i facă competitivi pe viitorii schiori pe plan internațional.

— Este necesar ca în sistemul nostru de pregătire să reconsiderăm pregătirea tehnică de concurs în stagiile de primăvară-vară. De fapt, ultimele două generații de schiori și-au perfecționat tehnica de bază și de concurs în stagiile intensive organizate la Bîlea-Lac, Babele sau Valea Albă.

Promoțiile lui **C. Tăbăraș, K. Gohn, D. Cristea, V. Brenci, Gh. Vulpe, D. Munteanu** și-au construit, cu efortul lor, un refugiu în Valea Albă — Bușteni, făcîndu-se astfel posibilă realizarea unui volum de 300—500 manșe slalom a 40 porți. Și aceasta în lunile mai — iunie ! Oare de ce s-a întrerupt șirul acestor stagii intensive de pregătire ?

— Este necesar ca în perspectiva următorului ciclu olimpic să găsim strategii noi în practica de performanță a unor probe de schi. Astfel, proba de combinată nordică (fond + sărituri), mai puțin dezvoltată pe plan internațional, ne-ar putea aduce rezultate de valoare cu actuala generație de săritori tineri și talentați. De asemenea, probele de fond și biatlon ar trebui să se bucure de o atenție mai mare.

— Consider că trebuie luate măsuri pentru îmbunătățirea sistemului actual de selecție în schiul de performanță. Sistemul de punctaj F.R.S.B. adoptat și la noi, după modelul F.I.S., reflectă foarte bine valoarea concurenților, dar în nici un caz nu poate constitui singurul criteriu în selecția viitorilor schiori.

Prof. ION BERINDEI

După turneul din R.D.Germană, în perspectiva Campionatelor balcanice de la Burgas

ECHIPA MASCULINĂ DE VOLEI MAI ARE DE MUNCIT...

De ieri, la Complexul olimpic de la stadionul „23 August" din Capitală se află și echipa reprezentativă de volei a României, sosită după un turneu efectuat în R. D. Germană. Dimineață, am stat de vorbă cu antrenorul secund **C. Chițigoi** care ne-a pus în temă cu cîteva din datele acestei deplasări. Competiția, dotată cu **„Cupa Magistraților",** a fost dificilă, obositoare, întrucît s-a desfășurat în fiecare zi în alt oraș, situat, de fiecare dată, la distanțe de 120—150 km unul de altul. La start au fost 6 echipe care — în final — au ocupat locurile : **1. Canada, 2. Polonia, 3. Cuba, 4. România, 5. R. D. Germană I, 6. R. D. Germană II.** Reprezentativa României a fost învinsă de primele trei clasate cu scorurile de 3—0, 3—0 și 3—1 și a cîștigat la reprezentativele R. D. Germane cu 3—1 (I) și 3—2 (II).

Lotul deplasat la acest turneu a fost : **Dumănoiu, Stoian, Enescu, Mina, Tutovan, Zamfir, Vrîncuț, Gîrleanu, Dascălu, Căta-Chițiga, Manole** și **Ionescu.** În general, s-a jucat în formula : **Căta-Chițiga, Dumănoiu, Stoian, Enescu, Tutovan, Gîrleanu,** dar au fost folosiți, verificați, mai bine-zis, toți jucătorii. Mai ales **Mina, Vrîncuț, Dascălu,** susceptibili de a deveni trăgători principali în reprezentativă, după accidentarea lui Tutovan (întindere la mușchii abdominali). Lotul amintit, care va participa începînd din 25 mai, la Burgas, la Balcaniada de volei, va fi completat (în locul lui Tutovan) cu **Ion Aurel.**

Tot ieri, am stat de vorbă și cu antrenorul principal al lotului, **W. Schreiber,** despre turneu, despre modul în care decurg pregătirile lotului în perspectiva redresării voleiului românesc ; despre comportarea jucătorilor.

„În general, pot afirma — ne spunea Schreiber — că ne aflăm pe drumul cel bun. Față de competiția anterioară — la care a participat — echipa este în ascensiune. Ne dăm seama, în același timp, că mai avem foarte mult de lucru, întrucît semnalez deficiențe aproape în toate compartimentele. I-am văzut pe adversarii noștri : au 6—8 jucători „buni la toate" și cîte un ridicător de excepție. Nu este cazul nostru. Noi avem deficiențe de tehnică individuală și din această cauză pierdem foarte mult. Ideea noastră de joc — cu o tactică specială în atac — a dat unele rezultate, dar mai avem mult de lucru, fiindcă, nu totul este încă pus la punct. Jucătorii ? Nu cred că este cazul să evidențiez pe cineva. Pot spune că au încercat „să se bată", că au muncit dar... ceva nu este în regulă. Se poate spune că majoritatea au un psihic labil, că n-au puterea să lupte, indiferent ce se întîmplă pe teren. O greșeală de arbitraj, o nereușită și, gata, se pierd. Dar, muncim în continuare...

Modesto FERRARINI

SUCCESE ALE LUPTĂTORILOR PESTE HOTARE

● Echipa de lupte libere a clubului **Steaua** a participat, recent, la **„Turneul armatelor prietene",** desfășurat **la Kiev.** Sportivii români au avut o comportare meritorie, ocupînd locul 2 în clasamentul pe națiuni (9 țări reprezentate). S-au remarcat : **N. Hîncu, care a obținut o frumoasă victorie în cadrul categoriei 48 kg., L. Gergely** (cat. 68 kg.) și **E. Panait** (cat. +100 kg.), clasați pe locul 2, **A. Șuteu** (62 kg.), **Cl. Tămăduianu** (cat. 74 kg.) și **I. Ivanov** (cat. 90 kg.) — locul 3.

● În cadrul Turneului internațional de lupte greco-romane (speranțe olimpice) de la **Zella Mehlis** (R. D. Germană) s-au întîlnit sportivi din țara gazdă (cu 4 echipe), **Bulgaria** și **România.** Dintre tinerii noștri luptători, cel mai bun rezultat l-a obținut **P. Cărare** (cat. 62 kg.), care s-a clasat pe primul loc după o serie de frumoase victorii.

● **Actualitatea internă.** Între 21 și 23 mai, la **Baia Mare,** se desfășoară finalele campionatelor republicane pe echipe rezervate juniorilor, cadeților și speranțelor olimpice, la greco-romane. Competiția similară pentru stilul „libere" este programată o săptămînă mai tîrziu, între 27 și 29 mai, la **Cluj-Napoca.** Va urma (3—5 iunie, la Oradea) concursul republican individual al cadeților (lupte libere).